

AINA VAIN JEESUKSESTA

Evankeliumi Luukkaan mukaan Jeesuksen syntymästä

on kaunis. Siinä kerrotaan asiat koruttomasti ja myötätunnolla köyhää pariskuntaa kohtaan.

Kertomuksessa on kaksi erillistä osaa. Ensimmäinen on Maria, Jeesus- lapsen syntymä, seimen ja talli, nämä yhdessä

Toinen kertomuksen osa käsittelee tapahtuman ilmoittamisesta kedon paimenille eli kun "media" astuu kuvaan mukaan.

Ensin syntymästä

Jeesuksen syntymä on käännekohta maailmanhistoriassa

Jeesuksen historiallisuutta on tutkittu monella tavalla. Ei vähiten siten, että on etsitty Raamatun ulkopuolisia mainintoja hänestä hänen elinajastaan, toiminnastaan jne.

Mitä nämä tahot voivat auttaa tietoihimme Jeesuksesta. Jeesus ei tullut täyttämään jotakin aukkoa historiallisten henkilöiden ketjussa,

Arvio Josefus Flaviuksen Jeesus- maininnasta

Josefus mainitsee lyhyesti Jeesuksesta, että hän oli mies, jota tuskin voidaan ihmiseksi sanoa, teki ihmeitä, ristiinnaulittiin ja kuoli ja heräsi kuolleista jne.

Useat tutkijat esittävät, että Josefuksen Jeesuksesta kirjoittamat sanat on joku kristitty lisännyt käsikirjoituksiin.

Noilla tutkijoilla ei ole mitään todisteita väitteittensä tueksi, sillä yhtään ainoaa käsikirjoituskopiota tuolta ajalta ei ole olemassa, josta maininnat Jeesuksesta puuttuisivat.

Tämä koskee kreikkalaisten kopioiden ohella myös arabialaisia ja venäläisiä tekstejä, joilla Josefuksen Juutalaisuuden historia oli jo silloin käännetty eli 300- lukua.

Muita henkilöitä, joilta löytyy ajanlaskumme alusta mainintoja Jeesuksesta: Tacitus, Thallus, Suetonius, Africanus, Syncellus, Plinius nuorempi, Mara bar Serapion, Kelsos.

ottamaan omaa paikkaansa aikajanalla erilaisten toimintakuvausten saattamana. Ydintä siihen, mitä Jeesus on, ei löydetä historialliskriittisen tutkimuksen avulla.

Sellaisessa tutkimuksessa on “jarru päällä”-menetelmä. Asioita ei saa tutkia sieltä, mistä jotakin löytyisi vaan tutkimuksia tehdään siellä, missä vaara on pienin löytyä mitään yhteistä Raamatun tekstien kanssa. Sanotaan, että henkilökohtainen usko täytyy jättää pois tutkimuksia tehtäessä. Niin, jos yhden sellaisen asian jättää pois, on todennäköisesti yhdeksässä muussa asiassa sitäkin sitkeämmässä kiinni.

Raamatussa on kuvauksia Jeesuksen syntymään liittyen etupäässä synoptisissa evankeliumeissa Matteus, Markus, Luukas. Oikeastaan Jeesuksen kuvaa tai olemusta ei pitäisi muualta etsiäkään

kuin Raamatusta. Ja miksi on näin?

Vastaus siihen löytyy 3500 vuoden takaa. Antaessaan käskyt Moosekselle, Jumala sanoi, että Jumalasta ei saa tehdä minkäänlaista kuvaa, ei patsasta tai muuta, jota Jumalan kuvana palvottaisiin. Syy on selvä. Jos esimerkiksi joku kultaseppä tekisi kuvan Jumalasta, se olisi hänen luomuksensa ja niin tuo taiteilija eksyttäisi ihmisiä uskomaan, että Jumala on hänen luomansa patsaan näköinen. Samoin on laita, jos joku esimerkiksi arkeologi tekee löytöjä, jotka viittaavat Jeesuksen elämään ja toimintaan, joita pitää tulkita. Nuo tulkinnat ovat sen arkeologin mielipiteitä eivätkä välttämättä lainkaan oikea kuva Jeesuksesta. Sellainen mitä todennäköisimmin johtaa harhaan oikeasta Jeesus- kuvasta. Samoin voi tehdä joku raamattukriittinen tutkija, että hän yrittää syöttää omasta käsityksestään nousevaa jumalakuvaa tai sen kuvan puutetta, jota muidenkin pitäisi "kumartaa". Näin on monesti tieteenteon saralla.

Nämä ovat tärkeitä syitä, miksi Jumala on kieltänyt tekemästä itsestään kuvaa. Kuvan tekeminen pitää sisällään myös tieteelliset tulkinnat, joita Pyhä Henki ei ole kirkastanut.

Jumala haluaa, että jokainen ihminen saa kuvan Jumalasta sen Sanan kautta, jonka hän on antanut ihmisille ja se Sana on Raamattu. Ja sen sanoista täytyy Pyhän Hengen ohjata kuvan muodostumista. Näin se kuva, mikä ihmiselle muodostuu Jumalasta, on Jumalan aikaansaama, ei ihmisten muotoilema. Kenellekään Jumalasta osattomalle historioitsijalle tai tutkijalle Jumala ei ole antanut tuota kuvan tekemisen tehtävää.

Oikeaa tulkintaa varten Jumala on jättänyt ihmisille kuvauksia Jeesuksesta evankeliumeissa. Jeesus on Jumalan kuva. Herran Siunauksessa pyydetään, että Herra, kirkasta meille kasvosi jne. Nuo kasvot ovat Jeesus Kristus. Hän on sellainen kuva, jonka Jumala haluaa meidän näkevän itsestään. Jeesus sanoikin Filippukselle: **“Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: Näytä meille Isä?” (Joh. 14:9)**

Joulun yhteydessä valmistetaan jouluseimiä. Niiden ilmeinen tarkoitus on sama kuin olisi Jumalasta tehdyillä kuvilla, tuoda Jeesus konkreettisemmaksi katselijalle, herättää hänessä muistoja ja kirkastaa mieleen joulun kertomuksia. Niitä joita Raamattuun on kirjoitettu mutta samalla seimet tuovat esiin myös jotakin niiden toteuttajan mielenmaisemista. Jääkö niissäkin vähemmälle se murheellinen kuva. mitä Jesaja ennusti maailman pelastajasta: **“Hän (siis Jeesus) oli ylenkatsottu, ihmisten hylkäämä, kipujen mies ja sairauden tuttava, jota näkemästä kaikki kasvonsa peittivät, halveksittu, jota emme minäkään pitäneet.”** (Jes. 53:3)

Seimessä keskeisenä henkilönä on Jeesus- lapsi kapaloissa, ympärillään Joosef ja Maria sekä toisinaan kedon paimenia ja jopa Itämaan tietäjiä. Ollakseen kattava kuva tilanteesta, on kysyttävä, mihin mahtavat jäädä tuon tallin ja seimen omistava taho, isäntä ja emäntä, lapset, palvelijat ja orjat, joita kai siltäkin tallinomistakunnalta löytyi. Eikö Jumalan lahja Jeesus- lapsi kuulunutkaan heille vaikka enkelit julistivat: **“Älkää peljätkö sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle...”** (Luuk. 2:10)

“hetis estai panti to lao...” Kreikankielinen alkuteksti vakuuttaa ihan samaa; Jeesus tuli aivan kaikille. Seimikuvat ovat siten usein puutteellisia, liiankin kiiltokuvamaisia häivyttäen toisia seikkoja ja vain toisia tuoden esiin. Valitettavasti vaikka usein niillä lienee ihan hyvä tarkoitus. Samalla tavoin vajaaksi jää paraskin esitys tai saarna joulun lapsesta.

Seimen äärellä voi toki kokea monenlaisia tunteita, iloa ja yhteenkuuluvuutta tallin seimen lapsen kanssa. Samalla voi mieleen tulvia raamatunlauseita. Näin seimi ikäänkuin vahvistaa ymmärrystä Jeesuksen syntymästä. Kuitenkaan pelkkä tunnelmointi ei auta eikä edes tieto.

Siitä kertoo tapahtuma Efesossa. Siellä tapahtui Paavalin aikaan, että monet taikurit ja velhot alkoivat vannottaa sanomisiaan sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julisti. Näitä tällaisia olivat erään juutalaisen ylipapin Skeuaan seitsemän poikaa, jotka vannottivat samalla tavoin. Mutta paha henki vastasi heille: **“Jeesuksen minä tunnen ja Paavalin minä tiedän mutta keitä te olette?”** (Ap. t. 19:15) Ja niin paha henki pieksi nuo ylipapin seitsemän poikaa ja kaiketi he

olisivat ilman pakenemista kuolleet sen käsissä. Paha henki siis tunsi ja tiesi Jeesuksen mutta ei seurannut häntä.

Nuo ylipapin pojat eivät olleet nähtävästi osallisia Kristuksesta eikä heidän sanoillaan ollut auktoriteettia toisin kuin Jeesuksen sanoilla ja Paavalin, joka Jeesuksesta puhui ja myös teki ihmeitä. Näin voi olla tilanne myös jouluseimen äärellä. Rekvisiitta vilahtaa mielen ohi pyyhkäisten jonkin päivittäisen rutiinin yli, mutta vain hetkeksi ja sitten mieli on taas epäuskon maisemissa: seimi näyttää niin käsin tehdyttä, jopa vähän lapselliselta, olikohan sanat lapsen syntymästä puoliksiakaan totta joskus kaksituhatta vuotta sitten? Onko tarina Jeesuksesta kaunis legenda jota toistetaan joulusta toiseen ja vahvistetaan kauppiaiden myyntiä.

Kun Jumala toimii, hän järjestää sinetiksi jotakin, mikä lukitsee hänen sanansa niin, että siitä voidaan sanoa: Herra on sanonut ja se tapahtuu. Tai Jumala antaa häneen uskovan ihmisen sisimpään pantiksi Pyhän Hengen. Silloin toteutuu Jesajan sanat: **“Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen; mutta Israel ei tunne, minun kansani ei ymmärrä.”** (Jes. 1:3) Härkä tuossa Jesajan lausumassa tarkoittaa Jeesusta, joka on alku ja loppu, alfa ja omega, alef ja taw. Alef tarkoittaa myös härkää ja teuraskelpoista uhrieläintä. Teuraseläimenä juuri sellaista Jumalan Karitsaa, joka tuli viattomaksi uhriksi ihmisten sijaan. Mutta myös härkää, jonka pää ylösalaisin käännettynä on alefin kirjainmerkki. Aasi... voisiko ihan nätisti sanoa, tarkoittaa pääasiassa pakanakristittyjä; heidän muodostavat enemmistön niistä, jotka tuntevat seimenlapsen Jeesuksen ja myös seimen isännän, taivaallisen Isän. Siis todellisia Jeesukseen uskovia.

Jumala signeeraa työnsä josta voidaan nähdä kuinka jäljittelemätön hän on. Jeesuksen syntymästä hän antoi ennakkoon tietää kyseisen signeerauksen: **“Sentähden Herra itse antaa teille merkin. Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimen Immanuel.”** (Jes. 7:14) Tällaista merkkiä ei kukaan toinen ole kyennyt esittämään. Muut neitsyet kuin Maria eivät ole synnyttäneet. Siksi hänen synnyttämänsä poika ei ole mikä tahansa poika vaan Immanuel, Jumala kanssamme. niinkuin tuon sanan merkitys sen sanoo. Se ei ole vain idea vaan totinen tosi: Jumala työntyi ajattomuuden rajan takaa yhtyäkseen ajalliseen ihmiseen. Näin syntyi Immanuel, Jeesus, josta enkeli ilmoitti Joosefille:

Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.” (Matt. 1:21)

Myös psalmin sana vahvistaa tämän ihmeen: **“uskollisuus versoo maasta ja vanhurskaus katsoo taivaasta”** (Ps. 85:12) Alkukielen heprean sana sanoo uskollisuuden sijasta, että totuus versoo maasta. Ihminen on maa niinkuin Jumala nimitti Aatamin Adamaaksi, maasta otetuksi. Tämän maasta otetun jälkeläisiä ovat kaikki ihmiset myös Maria, joka synnytti Jeesuksen. Jeesus puolestaan vakuutti olevansa **“tie ja totuus ja elämä”**. Kun hän syntyi Mariasta. Näin siis totuus versosi maasta.

Vanhurskaus katsoo, oikeammin laskeutuu alas taivaasta, sillä Jumala hankki ihmiskunnalle vanhurskauden sovittamalla ihmisten synnit, lähettämällä oman Poikansa alas taivaasta. Silloin saapui vanhurskaus ylhäältä taivaasta. Näin psalmin kirjoittaja näki Messiaan päivät. Siitä sama kirjoittaja sanoo myös: **“Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha antavat suuta toisilleen.”** (Ps. 85:11) Tämän kanssa sopii hyvin yhteen se, millaiseksi Paavali kuvasi taivaan valtakunnan täällä maan päällä? **“sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.”** (Room, 14:17) Uskottaessa pelastukseen Jeesuksessa, vanhurskaus ja rauha antava suuta toisilleen. Halleluja!